

Liguria
—
kolmas kutsu

Anja Kulovesi

Liguria

—

kolmas kutsu

Anja Kulovesi

Sinulle, joka kuulet kutsun seikkailuun

*On paikkoja, jotka kulkevat mukanasasi läpi elämän.
Niiden äärellä voit aavistaa, kuka olet nyt – ja kuka sinusta
on vähitellen tulossa.*

© 2026 Sun Innovations Oy & Anja Kulovesi

www.mysterikoulu.net/kirjat

Piirroskuvat: Anja Kulovesi AI-avusteisesti omien valokuvien pohjalta.

Kansikuva: Anja Kulovesi AI-avusteisesti

Valokuva s. 165: Jukka Leino

Taitto: Suunnittelutoimisto Tammikuu Oy

Paino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN 978-952-68517-7-8

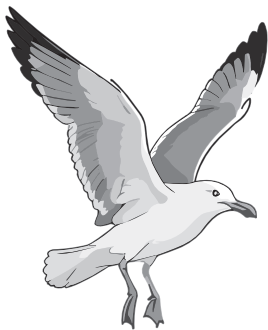
Suomen Tietokirjailijat ry. on tukenut tämän teoksen luovaa työtä. Kiitos!

Sisältö

Johdanto	4
OSA I Kolmannen kierroksen kulkija ja mystiset kutsut	5
OSA II Milina – ensimmäinen kutsu	7
OSA III Kauai - toinen kutsu	11
OSA IV Liguria – kolmas kutsu	16
OSA V Hiljaiset kylät	27
OSA VI Rannikon kyliä ja kaupunkeja	49
OSA VII Muistinvartijat ja uudelleen syntyneet kylät	69
OSA VIII Arkielämää Liguriassa	87
OSA IX Kolmas kotisatama	118
OSA X Maailman suurin ulkoilmamuseo ja intohimoinen elämä	134
OSA XI Matkoja mystikoille, kirjoittajille ja valoa kaipaaville	137
OSA XII Tulevaisuuden matkaajan löytöretket	150
Loppusanat	161

Johdanto

Kaikki tärkeät matkani ovat alkaneet kutsusta, ei selkeästä tavoitteesta. En ole tiennyt, mitä etsin, vain sen, että matkalle on lähdettävä.

OSA I

Kolmannen kierroksen kulkija ja mystiset kutsut

*Sisäinen pyhiinvaellus on matka, jossa paikat ovat portteja, ei päämääriä.
Jokainen maisema, hetki ja kohtaaminen on mahdollisuus ymmärtää, että
elämän ydin on juuri tässä, juuri nyt.*

Kypsässä iässä olen alkanut nähdä matkani polkuna, joka kulkee läpi koko elämän. Paikat ovat olleet opettajia. Jokainen niistä on viestinyt jotain tärkeää silloin, kun olen ollut valmis kuulemaan, näkemään ja ymmärtämään. Kunkin seikkailun merkitys on valjennut vasta jälkikäteen, ehkä vuosien päästä.

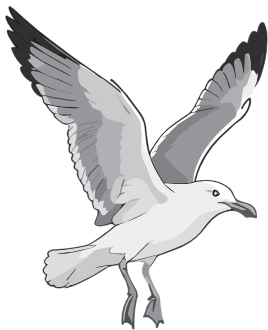
Paikat heijastavat myös aikaa, jossa elämme. Matkat kulkevat rinnakkain maailman muutosten kanssa. Se, miten ja missä liikumme, viivymme ja katsomme, kertoo aina jotakin ajastamme – ja arvoistamme.

Kun vuosikymmenten aikana suunnittelin ja ohjasin pienille ryhmille seikkailuja maailmalla, opin, että elämyksellisyys syntyy ennen kaikkea tarinasta. Yhtenäisestä kaaresta, jossa jokaisella osallistujalla on oma roolinsa, eikä kukaan jää ainoastaan sivustakatsojaksi. Parhaimmillaan kokemus tarjoaa jotain kaikille aisteille: valoa, ääniä, makuja, liikettä ja hiljaisuutta – ja jättää tilaa yllätyksille, joita ei voi ennalta käsikirjoittaa. Ne syntyvät, kun ihminen oivaltaa olevansa osa itseään suurempaa kertomusta ja antaa paikan, rytmin ja tilanteen

johdattaa. Elämyksiä ei voi tarjoilla, ne syntyvät läsnäolosta ja jäävät ainutkertaisiksi.

Nyt, kun etsimme matkailulle uusia, lempeämpiä muotoja, tarina on väistämättä muuttumassa. **Enää ei ole kyse vain siitä, minne mennään, vaan miten ollaan. Miten kuljetaan niin, että paikat saavat säilyttää oman rytminsä, luonteensa ja salaisuutensa.** Ja miten matkailija voi tulla osaksi tätä kudosta kuluttamatta sitä puhki. Tässä kohtaa oma roolini sekä yksittäisenä kulkijana että ryhmän oppaana nousee esiin uudella tavalla.

Kolmannella kierroksella haluan kantaa vastuuta siitä, millaista tarinaa olen mukana kirjoittamassa. Liguria, vuorten ja meren välissä, tuntuu oikealta paikalta pysähtyä tämän kysymyksen äärelle. Jos kutsun muita mukaan, ohjaus on minimaalista ja usein arvoituksellista; vastuu oivalluksista jää kulkijalle. Se, millaisia tarinoita Ligurian kylät ja polut kantavat, avautuu jokaiselle meistä eri tavoin. Jos kuulet kutsun, tervetuloa mukaan kertomukseen!

OSA II

Milina – ensimmäinen kutsu

Kreikassa, Milinan kylässä, opin maadoittumaan. Kiireisen uranaisen kiihkeimpinä vuosina laskeuduin yksinkertaiseen arkeen, sellaiseen, missä ei tarvinnut olla matkalla mihinkään muualle. Läsnaolo ei ollut harjoitus, vaan tapa tiedostaa elävänsä.

Milinassa moni ystävä, jonka sinne vuosien varrella kutsuin, pysähtyi elämänsä suurten kysymysten äärelle – ja juuri silloin elämä alkoi vastata mysteereillä, ihmeillä ja oivalluksilla. Jotkut tarinat muuttivat koko käsityksemme todellisuudesta, niin ihmeellisiä ne olivat.

Ennen Kreikan matkaa

Joskus on vaikea sanoa, mistä kaikki alkoi. Jotain kuitenkin tapahtui ennen manner-Kreikkaan suuntautunutta matkaani. Minun oli päästävä pois suorituskeskeisestä, kiireisestä maailmasta. Halusin kauas kauppakeskuksista, hotelleista ja loputtomien tehtävien ansasta. Pois siitä, mitä on, on ensimmäinen askel muutosta kohti. Siihen, mitä tuli tilalle, tarvittiin onnellisia yhteensattumia ja yllättäviin mahdollisuuksiin tarttumista.

Löysin työmatkalta Lontoossa nipun esitteitä vuokrattavista huvioloista Kreikassa. Yksi laadukas, pienen perheyriksen esite erottautui muiden joukosta. Sen piirroskuvat olivat Pelionin niemimaalta

manner-Kreikasta. Perinteisiä taloja tarjottiin vuokralle pienistä kylistä, kaukana tyypillisistä turistikohteista. Viehätyin ajatuksesta asua harmaassa kivirakennuksessa keskellä kylää ja viettää vuosilomani kreikkalaisella elämäntyyllillä sinisen, välkehtivän meren rannalla. Tästä yhdessä poikani kanssa vietetystä neljän viikon lomasta alkoi vuosien ystävyyside Milinan kylään ja sen asukkaisiin. Kukaan heistä ei muistanut aiemmin tavanneensa suomalaisia. Yhteistä kieltä meillä ei usein ollut, mutta kun seuraavana vuonna perustin yrityksen ja vein sen jälkeen kylään ryhmiä Suomesta, meistä tuli talvinen puheenaihe kylälaisten kesken ja saimme aina lämpimän vastaanoton.

Kun vuosikymmeniä myöhemmin mietin, mikä teki Milinasta niin erityisen monille meistä, on vaikea löytää yhtä selkeää syytä. Milina ei tyydyttänyt tyypillisiä turistien tarpeita. Siellä ei ollut hotelleita, palvelut oli suunnattu paikallisille asukkaille. Vuokrasimme tyhjiillään olevia tyypillisiä kylän taloja, kokkasimme ulkokeittiöissä tai istuimme aterioidessa kiireettömästi jossain kylän rantaravintolassa. Samalla meistä tuli osa kylän elämää. Valitsimme rantaravintolassa ruokailijat sen mukaan, mitkä padat ja pannut keittiössä tarjosivat houkuttelevinta ruokaa. Haimme uunista juuri tulleen lämpimän leivän kylän leipurilta ja löysimme alueen parhaan valkoviinin pienen myymälän hyllyltä. Elämä Milinassa oli yksinkertaista ja samalla yleistä. En muista, että olisin missään muualla unohtanut kaikki tärkeät roolini saman tien, kun astuin kylän maaperälle. Elämä oli tässä ja nyt. Minä olin osa jotain aitoa.

Milina tuotti meille myös jatkuvia yllätyksiä. Useimpina iltoina istuimme rantakallioilla katsomassa auringonlaskua. Taivaalliset taiteilijat eivät koskaan maallanneet kahta samanlaista teosta. Viihdyimme rannalla vielä pitkään auringon liu'uttua jonnekin merenrannan taakse. Syysiltoina merivesi oli niin lämmintä, että se kutsui kellumaan tähtien alle. Joinain syksyinä meille tuntemattomat planktonit saivat aikaan sykkiviä valoja aina, kun joku meni iltapimeässä

uimaan. Näytti siltä, kuin hän olisi ollut pienten tähtien ympäröimä ja katsojat rannalla huokailivat ihastuneina aivan kuin katselisivat upeaa ilotulitusta.

Valoilmioita ja komeettoja

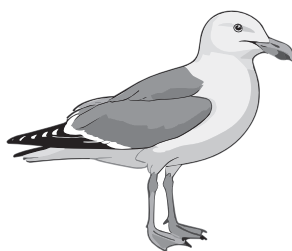
Eräänä iltana näimme pitkäpyrstöisen komeetan kiitävän vuorten yli aivan meitä kohti. Näky oli sekä pelottava että riemastuttava. Tähtien lentoja riitti jokaiselle illalle ihastellessamme taivasta rantakallioilla. Usein näimme myös lentäviä kohteita, joita emme pystyneet tunnistamaan. Kun lähimmän kaupungin Volosin takaa nousivat armeijan hävittäjät lentoon havaintojemme jälkeen, UFO-ilmiöitä harrastavat pojat saivat niin huikkeitä aineksia tarinoihinsa, että ne olivat viedä vanhemmilta rouvilta yöunet. Milina tarjosi aina jokaiselle jotakin.

Milina oli ensimmäinen niistä kohteista, joka kutsui paitsi minua, myös monia ryhmieni osallistujia luokseen yhä uudelleen. Minusta alkoi tuntua siltä, että oikeat ihmiset löysivät tiensä sinne aina yhtä aikaa. Ihmisistä, jotka eivät koskaan olleet kohdanneet, tuli ystäviä. Monet olivat myös, samoin kuin minä, haasteellisessa elämäntilanteessa, mutta löysivät matkan jälkeen rohkeuden tehdä isoja muutoksia elämässään. Tuntui kuin Milina olisi ollut lempeä maaäidin syli, jossa voi käydä luopumassa peloistaan kerätäkseen voimavaroja välttämättömien päätösten tekemiseen. Ne, jotka vuosia myöhemmin menivät uudelleen Milinaan, eivät enää kokeneet sen taianomaista ilmapii-riä samanlaisena. Kylä oli edelleen kaunis rantoineen ja ystävällisine asukkaineen, mutta kerran koetut Milinan ihmeet eivät toistuneet. Elämykset tuntuivat olevan riippuvaisia paitsi paikasta, myös ajasta ja niistä ihmisistä, jotka kulloisenkin tarinan yhdessä jakoivat. Jokaisella oli oma osuutensa sen syntyyn.

Luulin, että Milinasta tulisi jokavuotinen seikkailumaastoni loppuiäksi, mutta toisin kävi. Milinan ansioista perustin yrityksen. Milinan ansioista sain ensimmäisen uskollisen asiakaskuntani, joka myöhemmin osallistui matkoilleni yhä uudelleen ja toi ystävänsäkin. Milinasta ammensin luovuutta ensimmäisiin kirjoihini. Milinalla on ikuisesti paikka sydämessäni ja sinne jäi myös hyviä kreikkalaisia ystäviä. Isossa elämän käännekohtassa Milinasta oli tullut turvallinen ja lempeä kotisatama.

Milina oli ensimmäinen kotisatamani.

Paikka, jossa opin pysähtymään.

Liguria - kolmas kutsu on elämäkerrallinen matkakertomus siitä, kuinka maisemat voivat havahduttaa tietoisempaan tapaan kulkea maailmassa. Kukkais-Rivieran kylät, puutarhat ja polut paljastavat viipyilevälle kulkijalle, kuinka mennyt ja nykyinen elää siellä rinnakkain. Ne kutsuvat hidastamaan, herkistymään ja katsomaan maailmaa uusin silmin. Tärkeät matkat alkavat joskus yllättävistä paikoista. Niitä on vaikea vastustaa sen jälkeen, kun on tullut lumotuksi.

Maailmassa, jossa matkustaminenkin on muutoksessa, nousee yhä tärkeämmäksi kysymys siitä, miten kuljemme. Kestävyys syntyy liikkumisen, asumisen ja paikallisen elämän yhteen sovittamisesta. Yhä tärkeämpää on, miten paikka voi ja säilyykö sen elinvoima. Miten minä istun sen tarinaan.

Italia muistuttaa kulkijaa siitä, että maisema on näyttämö, jossa elämä tapahtuu ilman väliaikoja. Kun isot kertomukset hajoavat, pienet kohtaamiset alkavat tuntua yhä merkityksellisemmiltä.

978-952-68517-7-8

9 789526 851778 >